

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 3068/2012

Dosar nr. 75889/3/2011

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 19 iunie 2012.

Asupra recursurilor de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar a constatat următoarele:

Circumstanțele cauzei

Prin acțiunea înregistrată la data de 19 decembrie 2011 pe rolul Tribunalului București, reclamantul A.P.S. a solicitat suspendarea hotărârii Senatului Universității T.M. cu nr. 29 din 12 septembrie 2011 comunicată prin adresa nr. 1132 din 05 octombrie 2011, prin care s-a dispus anularea diplomei din 2009, în contradictoriu cu pârâțul Universitatea T.M., în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Prin sentința civilă nr. 4396 din data de 21 decembrie 2011 Tribunalul București a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București.

Ulterior, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în temeiul prevederilor art. 49 și urm. C. proc. civ. a formulat cerere de intervenție voluntară în interes propriu și în interesul Universității T.M. din București.

Hotărârea Curții de Apel

Prin sentința nr. 759 din 6 februarie 2012 a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamantul A.P.S., în contradictoriu cu pârâta Universitatea T.M. și intervenientul Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în sensul că a fost suspendată executarea pct. 20 din art. 1 al Hotărârii nr. 29 din 12 septembrie 2011 emisă de pârât, până la pronunțarea instanței de fond în dosarul privind anularea aceluiași act administrativ.

Instanța a respins ca neîntemeiată cererea de intervenție formulată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că potrivit situației de fapt necontestată de către niciuna dintre părți, prin Hotărârea Senatului Universității T.M. din 12 septembrie 2011, comunicată reclamantului prin adresa nr. 1132 din 05 octombrie 2011, s-a dispus în sensul anulării diplomei de studii din 2009 eliberată de pârâtă în favoarea reclamantului.

În motivarea actului a cărui suspendare s-a solicitat s-a menționat că în urma controlului efectuat la Universitatea T.M. din București, control desfășurat ca urmare a solicitărilor Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, s-a constatat că reclamantul a desfășurat studiile fără a fi îndeplinite toate cerințele prevăzute de lege, iar pe baza constatărilor Raportului de Control, Universitatea T.M. din București a făcut aplicarea art. 146 din Legea nr. 1/2011 și a procedat la publicarea în M. Of. al României, partea a III-a, nr. 310 din 23 septembrie 2011, astfel cum prevede art. 35 din O.M.E.C.T. nr. 2284/2007.

În fapt s-a reținut că reclamantul a obținut diploma de licență (anulată prin Hotărârea Senatului pârâtei nr. 29/2011) fără a fi îndeplinite toate cerințele prevăzute de lege pentru desfășurarea studiilor universitare, diploma fiind obținută fără a avea suportul unui parcurs universitar firesc.

Astfel, s-a reținut că reclamantul a fost înscris în anul universitar 2004/2005 la Facultatea de Medicină Dentară din cadrul Universității T.M. și a efectuat în perioada 2005/2006 doi ani de studiu într-unul (II și III) în baza Aprobării Senatului Universității și a Deciziei Rectorului din 31 ianuarie 2006, fără să se încheie contract de studii universitare de licență, aprobarea fiind dată când primul semestru al anului universitar 2005/2006 era deja aproape de final.

Pentru reclamant s-a stabilit ca lucrările practice și cursurile la Facultatea de Medicină Dentară să se desfășoare în sistem „modular”, cu program intensiv, care includea și două sesiuni pe lună, desfășurate sâmbăta și duminica între orele 08-20, fără ca această posibilitate să fie prevăzută de lege.

Instanța de primă jurisdicție a reținut că potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 în cazuri bine justificate și pentru

prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.

Instanța a constatat că reclamantul a invocat ca motive de nelegalitate evidentă a actului atacat lipsa motivării actului atacat, lipsa competenței legale a organului care a dispus anularea, nerespectarea termenelor legale, încălcarea drepturilor omului și Convenției Europene în materie.

În privința condiției cazului bine justificat, Curtea a constatat că potrivit art. 2 alin. (1) lit. t) această noțiune este definită drept împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Curtea a reținut că diploma de licență a fost obținută în anul 2009, fiind emisă de pârâtă și a produs efecte prin dobândirea calității de medic în privința reclamantului, acesta angajându-se în raporturi juridice cu pacienții săi, împrejurare necontestată de pârâtă și intervenient, înscriindu-se în Colegiul Medicilor din România, organizându-și exercitarea profesiei prin înființarea unui cabinet de medicină dentară.

Prin hotărârea Senatului pârâtului din 2011 s-a dispus anularea diplomei de licență motivat de faptul existenței unor fraude în modul în care reclamantul și-a desfășurat cursurile în cadrul pârâtei, prin nerespectarea dispozițiilor legale.

Analizând acest motiv de nelegalitate, Curtea a reținut că întrunește condițiile pentru a se circumscrie noțiunii de caz bine justificat, în sensul că au fost dovedite împrejurări legate de starea de fapt (anularea în anul 2011 a unui act administrativ din anul 2009 de către autoritatea administrativă emitentă, ulterior producerii efectelor juridice specifice de către actul în cauză în favoarea beneficiarului actului, respectiv diploma de licență, în modalitatea expusă anterior), precum și de drept (încălcarea disp. art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, respectiv art. 6 și art. 1 din Primul Protocol Adițional la C.E.D.O., în sensul încălcării prin actul administrativ a principiilor securității circuitului civil și al așteptării legitime a beneficiarului actului în privința legalității emiterii diplomei de licență).

Prin urmare, fără a analiza fondul cauzei, Curtea a constatat că reclamantul a invocat împrejurarea că autoritatea administrativă pârâtă a procedat la anularea diplomei sale de licență, după ce aceasta și-a produs efectele juridice în vederea cărora a fost emisă, prin desfășurarea efectivă a profesiei de medic stomatolog până la anularea diplomei acestuia și înscrierea în Colegiul Medicilor din România, fără a solicita în prealabil instanței anularea acestei diplome întrucât fusese depășit termenul în care potrivit art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 autoritatea emitentă putea solicita anularea actului.

De asemenea, Curtea a reținut că a fost invocat principiul irevocabilității (în sensul imposibilității anulării de către autoritatea emitentă a actului administrativ emis anterior, întrucât acesta a intrat în circuitul civil), susținându-se lipsa competenței pârâtei de a anula, potrivit dispozițiilor art. 146 din legea educației naționale, împrejurări care constituie un caz bine justificat de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Cu privire la paguba iminentă, Curtea a constatat, de asemenea, că este întrunită și această condiție, având în vedere prejudiciul imediat, material invocat de către reclamant, previzibil, care se va produce în urma anulării diplomei de licență, respectiv încetarea exercitării profesiei de medic stomatolog și a tratamentelor deja începute, cu prejudicierea pacienților reclamantului, precum și afectarea reputației specifice în această profesie, dar și lipsa unor venituri urmare a încetării acestei activități, împrejurări necontestate de către pârâtă și intervenient.

Mai mult, Curtea reține că prezenta acțiune nu poate fi apreciată ca lipsită de interes având în vedere că hotărârea prin care s-a dispus anularea diplomei de licență produce încă efecte juridice prin încetarea desfășurării de către reclamant a profesiei pentru care a obținut o astfel de diplomă, cu consecința încetării raporturilor juridice aflate în curs în privința clienței reclamantului, precum și eventual excluderea acestuia din organizația specifică din care face parte.

În raport de soluția adoptată, instanța a dispus respingerea cererii de intervenție accesorie formulată în favoarea pârâtului ca neîntemeiată.

Recursurile declarate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Universitatea T.M. Împotriva sentinței civile a formulat recurs Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Universitatea T.M. criticând-o pentru nelegalitate și netemeinice în esență pentru următoarele motive:

- în mod greșit a reținut instanța fondului că cererea de suspendare întrunește condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind cazul bine justificat, încălcând principiul după care legea specială derogă de la prevederile legii generale – respectiv art. 146 din Legea nr. 1/2011 a educației naționale. Se arată că reiese cu evidență că diploma

în cauză a fost emisă cu fraudarea legii.

- în ceea ce privește paguba iminentă, se arată că aceasta nu este îndeplinită, reclamantul-intimat nu a făcut dovada prejudiciului, acesta doar afirmând că îi se produce un prejudiciu imediat și greu de reparat, anume acela de a nu putea să-și exercite profesia, cu consecințe asupra veniturilor pe care le realizează iar pe termen lung a pierderii clientelei.

- de asemenea invocă recurențele concluziile rapoartelor Corpului de Control al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului – în care se spune că instituțiile de învățământ să-și exercite atribuțiile care le revin în temeiul art. 146 din Legea nr. 1/2011 și să anuleze diplomele emise cu nerespectarea prevederilor legale.

- în drept cererile de recurs se întemeiază pe dispozițiile art. 304 pct. 9 C. proc. civ.

Procedura în fața instanței de recurs

Reclamantul-intimat A.P.S. a formulat întâmpinare la cererile de recurs și a solicitat respingerea acestora ca nefondate.

Considerentele și soluția instanței de recurs

Analizând cererile de recurs, motivele invocate, normele legale incidente precum și în conformitate cu prevederile art. 304¹, Înalta Curte constată că acestea sunt nefondate.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 „În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhice superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate”.

Înalta Curte constată având în vedere circumstanțele cauzei, în mod corect a apreciat instanța de fond că există îndeplinite condițiile cazului bine justificat și condițiile pagubei iminente.

Astfel, nu pot fi reținute dispozițiile art. 146 din Legea nr. 1/2011 – față de dispozițiile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 – acestea neputând încălca principiile irevocabilității actului administrativ. Dispozițiile legii contenciosului administrativ consacră faptul că actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, urmând ca autoritatea emitentă să solicite instanței anularea acestuia.

La nivel de aparență, fără a antama fondul cauzei, se apreciază că anularea diplomei de licență după parcurgerea unui timp de 2 ani de zile, timp în care reclamantul și-a exercitat activitatea, înfrânge echilibrul rezonabil între interesul public urmărit și interesele legitime private cărora li s-a adus atingere.

- și în ceea ce privește paguba iminentă se reține că sunt îndeplinite cerințele art. 2 lit. s) fiind necontestat faptul că reclamantul-intimat și-a desfășurat activitatea de la data eliberării diplomei sale de licență și până la anularea sa timp de 2 ani și prin aceasta reclamantul va fi în imposibilitate de a profesa, cu consecința diminuării veniturilor sale și a pierderii clientelei, a necesității întreruperii tratamentelor.

Temeiul legal al soluției adoptate

Față de cele reținute mai sus, constatând că sentința de fond este legală și temeinică, în conformitate cu art. 312 alin. (1) C. proc. civ., se vor respinge recursurile ca nefondate, văzând și prevederile art. 274 C. proc. civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge recursurile declarate de Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului și Universitatea T.M. împotriva

sentinței civile nr. 759 din 06 februarie 2012 a Curții de Apel București – secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal ca nefondate.

Obligă recurenții la plata sumei de 2765,82 lei, reprezentând cheltuieli de judecată către intimatul-reclamant A.P.S.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 19 iunie 2012.